

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊУ

Члан 1.

У Закону о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, број 72/11), у члану 37. став 1. речи: „праву на обештећење, у износу од 10% од основице” замењују се речима: „утврђивању износа обештећења, у износу од 10% од утврђеног износа”.

Додаје се став 5, који гласи:

„Аконтација обештећења по одредбама овог закона утврђује се и исплаћује почев од 1. јануара 2015. године.”

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу садржан је у члану 97. тачка 7. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Чланом 37. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, број 72/11) прописано је да ће Република Србија исплатити бесповратно аконтацију обештећења у новцу бившем власнику, на основу правоснажног решења о праву на обештећење, у износу од 10% од основице обештећења по свим основима бившег власника, с тим да тај износ не може прећи 10.000 евра. Уколико уместо бившег власника право на аконтацију остварују његови законски наследници, износ аконтације се дели на те наследнике сагласно њиховим утврђеним уделитема. За износ исплаћене аконтације из става 1. тог члана умањиће се обештећење у виду обвезница.

Имајући у виду врло тешку финансијску ситуацију у Републици Србији и буџетски дефицит, неопходно је на друкчији начин уредити исплату аконтације обештећења, за коју би ако се не промени члан 37. Закона у 2014. години требало издвојити око 20 милиона евра.

Поред буџетских разлога за измену исплате аконтације обештећења, постоје и процесни разлози. Наиме, аконтација обештећења се признаје у износу од 10%, а коефицијент обештећења се утврђује у марту 2015. године, према члану 31. Закона, тако да постоји могућност да за део захтева износ обештећења применом тог коефицијента буде мањи од исплаћене аконтације. Такође, исплата аконтације код подношења више захтева у различитим временским периодима, од различитих законских наследника и наследника који наслеђују више власника, значајно отежава спровођење одредбе члана 31. Закона, којим је прописан максимални износ обештећења.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона предлажу се измене члана 37. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, тако што се право на обештећење не утврђује у износу од 10% од основице обештећења, већ од утврђеног износа обештећења, у истом проценту, а ставом 5. прецизира се почетак исплате аконтације обештећења, чиме се стварају нормативне и друге реалне претпоставке да се поменута аконтација обештећења заиста и исплати.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити посебна средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Овај закон, сагласно члану 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћени текст), треба донети по хитном поступку, како би се избегле штетне последице по рад органа и организација.

VI. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

С обзиром на то да се овим законом прецизирају одређене законске одредбе у циљу исплате аконтације у новцу и да се с тим у вези отклањају проблеми који би се могли јавити у пракси, није потребна анализа ефеката закона, будући да се доношењем овог закона не стварају обавезе за грађане и привреду.

При томе посебно треба имати у виду да ова аконтација није до сада исплаћивана.